

KOLMAPÄEVAST LAUPÄEVANI

K 18.05	10.00 6. kl tasemetöö: loodusõpetus 14.00 Juhtkonna koosolek
N 19.05	Praktikapäev 5.-11. klassile 09.00 Alklasside spordipäev 10.00 Riigieksam: matemaatika 17.00 SÜG vs KG jalgpallis
R 20.05	Viimane tundidega päev 7. – 8. ja 10. – 11. klassile 10.00 9. klassi lõpukella päev Kodutütarde laager
L 21.05	Kodutütarde laager
P 22.05	
E 23.05	Viimane tundidega päev 6. klassile 14.00 Direktsiooni koosolek 13.00 Uurimistööde kaitsmine
T 24.05	Viimane tundidega päev 4. – 5. klassile 9.00 Üleminekuksamid 7. – 8. ja 10. – 11. klassile 13.00 Uurimistööde kaitsmine
K 25.05	9.00 Üleminekuksam 6. klassile 12.00 Uurimistööde kaitsmine 14.00 Maakonna tunnustusüritus "Tänu tegijale!" Kuressaare Kultuurikeskuses
N 26.05	KEAT 6. kl laager Torgu 13.00 Uurimistööde kaitsmine
R 27.05	9.00 Üleminekuksamid 4.–5., 7.– 9. ja 10.–11. klassile Viimane tundidega päev 3. klassile KEAT 6. kl laager Torgu
L 28.05	17.00 MK 51. laulupidu Kuressaare lossihoov

PEDAGOOGILISED KÕNELUSED

K 18.05 Anne Teigamägi. Suvi tuleb

DIREKTSIOONI KIITUS

Liis Ojasaar kõigi oma abilistega —
suurepärase organiseerimise eest, et õpilasvahetus
sujuks tõrgeteta.

ELAGU EKSA MID — KUIDAS VALMISTUDA?

Kui vaatate aastate taha, siis näete end põhikooli
eksamiteks valmistumas hoolikalt pileteid
kirjutades e lisaks koolis räägitule ise otsides ja
täiendades.

Kui mõtlen gümnaasiumile, siis mäletan
päikeselisi päevi ja Kuressaare sadamast
laenutatud aerupaati, millega oli hea merel
liikuda, aeg-ajalt paadist ujuma hüpata ja paadi
põhjas eksamipileteid studeerida.

Ülikoolis olid eksamid tevaliselt kaks korda
aastas, iga kord 4 – 6 korruga ja nii viis aastat
jutti. Iga eksami eel oli tavaliselt 3 – 4 päeva
aega ja neil päevil sai õpitud vähemasti 12
tundi ööpäevas ja põhiliselt nn tuubikumise e
ülikooli raamatukogus.

Eksamiteks ettevalmistumiseks on palju
retsepte. Annan siinkohal Innove oma – eks ta
on eelkõige mõeldud riigieksamite sooritajale,
aga sobib ka kõigile teistele:

- Ära lükka eksamiteks valmistumist ainult
eksamiperioodile, viimaseks kuuks või
nädalaks. Eksamite maht on suur ja hõlmab
kõiki su seniseid kooliaastaid.
- Eksamiainete õpetajatega peaksid nüüd
rohkem suhtlema, neile oma küsimustest ja
võimalikest teadmistelünkadest märku andma,
küsima õppetöök lisamaterjale ja muud sellist.
- Koosta endale õppimist arvestav päevakava.
Märgi sinna, millal lõpeb kool, mitu tundi jätab
endale suhtlemiseks ja huvitegevuseks, mitu
tundi õppimiseks. Arvesta erinevate
nädalapäevade rutiiniga (trenniajad, huvikool
jms). Püüa siiski jätta õppimiseks iga päev
enam-vähem sama kella-aeg, nii harjud
paremini uue päevarütmiga. Pea oma
päevakavast kinni!
- Mõtle õpiviiside peale. Kas alustad kirjalikest
ülesannetest või teooria kordamisest? Kas
alustad raskema või kergema ainega? Tee
märkmeid, kasuta järjehoidjaid või liimiribaga
märkmelipikuid oluliste kohtade tähistamiseks.

- Enne konkreetset õppetükki püstita endale eesmärk, mõtesta lahti, mida tahad leida või teada saada. Nii on vastuseid kergem leida.
- Tõhus õpilugemine on kolmekordne — esiteks ülevaatlik ning tutvuv, teiseks süvenenud ja kolmandaks kordav. Ole mõttega asja juures. Esita endale loetu kohta küsimusi, proovi õpitud seostada eluliste nähtuste või teiste ainetega.
- Mõttele, kas saaksid oma õpitingimusi parandada. Püüa töötada kohas, kus sind kõige vähem segatakse. Kui kodus pole võimalik õppida, kasuta selleks raamatukogu lugemissaali. Hoolitse, et su töövahendid (pliiaatsid, paberid, õpikud, konspektid) oleksid alati kindlas kohas ja käepärased, et su töökoht oleks mugav ja valge.
- Luba endale puhkust, kui tunned, et pea on väsinud, ainult sea endale selleks siiski ajalised piirid. Ära anna järele kiusatuselisele pause pikemaks venitada. Võiksid kohe planeerida endale puhkepauasid kindla ajavahemiku tagant ja nende sisustamiseks konkreetse tegevuse: kerged võimlemisharjutused, võileiva tegemine, telefonikõne sõbrale jms.

Kõige olulisem on siiski aru saada, et eksamid ei ole mitte vaenlased, vaid sõbrad — nad võimaldavad üksikutest teadmistest kokku panna tervikut; nad võimaldavad saada aru laiemalt, nad võimaldavad leida seoseid õpitu ja tegeliku vahel ... Eksamid on tegelikult elu suursündmused — pidupäevad. Neid tuleb armastada, siis nad õnnestuvad!

Sisukat, arendavat ja tulemuslikku eksamite aega meile kõigile!

Viljar Aro, koolijuht

TAASKORD MEIE TEISEST ÕPILASVAHETUSPROJEKTIST

Õpilasvahetusprojekt Saaremaa Ühisgümnaasiumi ning Saksamaa kooli Friedrich Magnus Schwerd Gymnasiumiga on selleks korraks lõppenud. Paljudele on teada, et Saksa delegatsioon oli seotud meie kooli igapäevategemistega 9.-13. maini, mille käigus tehti ja nähti palju. Õigupoolest saabusid külalised pealinna juba 7. mail, et väisata Estonia ooperiteatrit, kus nauditi „Rigolettot“ ning järgmisel hommikul saadi osa Tallinna vanalinna ekskursioonist saksa keelt kõneleva giidi juhtimi-

sel. Juba Tallinnas oli ilm väga kaunis ning külalistel õnnestus Raekoja platsil kuulata emadepäevakontserti, kus esinejateks erinevad Eesti popmuusikud. Saaremaal osalesid sakslased näiteks nädala jooksul koolituundides, esitlesid omi presentatsioone Saksamaast, Speyerist ning oma koolist, tutvusid Saaremaa ja Kuressaare vaatamisväärsustega, olid palutud linnapea hr. Madis Kallase vastuvõtule, valmistasid Anne ja Anni juhendamisel keskkonnahariduskeskuses seepe, nägid ära Eesti filmi, sõid palju kohalikku toitu ja lustisid spaades. Õpetaja Thomas Hofmann kohtus vabas vormis meie kooli direktor Viljar Aroga, arutleti näiteks ka Eesti ja Saksa haridussüsteemide erinevuste üle; samuti külastas Saksa kooli õpetaja meie kooli inglise keele õpetaja Reet Lullaga veel ka Kihelkonna ja Sõrve kanti.

Üdini positiivne oli see, et tänu meie külalistele said õpilased 10.a klassist (ja teadaolevalt ka paljudest teistest klassidest) nädala jooksul vahetult keelepraktikat. Peale igapäevase „small talk“ said kümnendikud omale veel ka ühe hindelise ülesande. Tegemist oli rühmatööga, kus grupid ise organiseerisid sakslastele erinevaid vabaaja aktiviteete. Näiteks tutvustasid õpilased külalistele piiskopilinnust, Kuressaare linna, toimusid grilliõhtu ja piknik ning viidi läbi filmivaatamise õhtupoolik, mille käigus arutleti võimalike lemmikfilmide ning konkreetset filmi „Nimed marmortahvli“ sisu üle. Selge on see, et nii nagu ikka meie igapäeva- ja koolielus, on ühed noored ambitsioonikamad ning pingutavad rohkem, teised jällegi on oma tegudes tagasihoidlikumad ja vähenõudlikumad. Kokkuvõtvalt võib aga julgelt tõdeda, et 10.a klassi praktika läks väga kenasti korda! Meie külalised vähemalt väitsid, et suures plaanis oli kõik superhästi organiseeritud!

Külaliste heaolu eest vastutajana võin väita, et sakslased pidanuksid rahule jääma küll, miskiit ei jäänud ettevalmistuste vältel juhuse hooleks ja kokkuvõttes kõik laabus. Ka meie Saaremaa giidituur, mille viisid läbi hea ettevalmistuse saanud 11.a klassi õpilased ning mis masinavärgi viperuste tõttu pooleli jäi, sai teisel päeval kenasti lõpule viidud.

Ühtlasi kiidan selles kirjatükis söökla juhatajat Marliini ja kokkasid, kes sakslaste visiidi auks olid valmistanud roogasid Saksa köögist.

Õpilasvahetusprojekt Saaremaa Ühisgümnaasiumi ning Saksamaa kooli Friedrich Magnus Schwerd Gymnasiumiga jätkub väga tõenäoliselt juba tuleval hooajal. Projekti eestvedajateks saavad sel korral olema SÜG-i inglise keele õpetaja Liina Truu ning FMSG prantsuse ja ladina keele õpetaja.

Lõpetuseks toon välja põhjused, miks sellise projektiga jätkata. Usun siiralt, et õpilaste suhtlemine eakaaslastega teistest riikidest motiveerib neid rohkem arendama ja parandama oma keeleoskust, laiendab silmaringi, annab kindlasti juurde enesekindlust ja õpetab meist erinevatesse inimestesse ja kultuuridesse tolerantsemalt suhtuma. Ka võivad siit vabalt alguse saada äri- või persesuhted.

Liis Ojasaar, meiepoolne projektijuht

Kreveral külas näitleja Toomas Lõhmuste

9.-10.mail oli luuleteater Kreveral tore võimalus targemaks saada. Külas oli näitleja Toomas Lõhmuste, kes tegeles individuaalse teksti-analüüsiga. Iga õpilane oli ise valinud teksti, mida koos analüüsiiti ja erinevas võtmes esitada püüti.

Mõned mõtted Krevera kroonikast.

- Rahu, nostalgia ja siiras heameel-need tunded valdavad mind peale sellist armsat kokkusaamist. Jõudsin järeldusele, et luule on nii isiklik, et teised ei peagi sellest aru saama.

- Kõige parem kogemus eales. Rääkisime oma lugusid ja tekkis tunne, nagu teaksime teineteist igaviku. Sain luuletuste lugemises ja oma seoste loomises palju osavamaks.

- Valisin väga raske luuletuse, millest on keeruline läbi närida, kuid ma teen seda!

- Ma ei saa aru, mis inimesed need on, kellele silma vaadates tekib lihtsalt hirm, et ta vaatabki su sisse. Selline transis olemise tunne tekib.

Tõesti üllatavalt meeldiv kogemus. Toomas andis hoopis teise pildi luuletusest, kui ma algul olin ette kujutanud. Pööras selle tite 180 kraadi teistpidi. Olin enda arvates sellest täitsa aru saa-

nud, kuid paistab, et selles paariteistkümmes reas oli hoopis rohkem peidus.

Kogu Krevera poolt Toomasele suur tänukummardus fantastilise kogemuse eest!

Rita Ilves

RAAMATUARVUSTUS

Retsensioon võitis vabariiklikul raamatuarvustuste võistlusel Ulakass põhikooli arvestuses eripreemia.

Esimene armastus keset II maailmasõda

Paullina Simons „Leningrad“

Varrak, 2014

Iga inimene kogeb kord elus esimest armastust - meelietuvat tunnet, kui kõhus hõljub miljoneid liblikaid ning suunurki on lausa võimatu allapoole suruda. Kuid mis saab siis, kui esimene armastus satub sinu teele keset tohutut sõjakerist, kus keegi ei ole kaitstud ning kus miski pole püsiv?

Aasta oli 1941. Raamatu peategelane Tatjana Metanova (Tanja) oli just saamas 17-aastaseks, kui Hitleri väed tungisid Nõukogude Liidu territooriumile, purustades kõik neile ettejääva.

Tema kaksikvend Pavel (Paša) saadetakse kiirelt poistelaagrisse Tolmatševosse, et kaitsta poissi mobilisatsiooni eest. Kogu ülejäänud pere: isa, ema, vanem õde Darja (Daša), vanaisa, vanaema ja Tatjana jäävad aga kuldkollasesse Leningradi Punaarmee võidukuse peale lootma. Noorel ja naiivsel tütarlapsel tuleb ootamatult lapsepõlv maha jätta ning karmi reaalsusega silmitsi seista.

Üsna pea kohtab Tatjana Aleksander Belovit (Šura), Punaarmee leitnanti, kelle mehelikkus tüdruku sinisilmse mõttemaailma peale keerab. Ei lähe kaua, kui Tatjana mehese kõrvuni armub ning ka noormees preilisse südamepõhjani kiindub. Aleksander oli neiu jaoks midagi uut. Midagi täiesti uut. Midagi seninägematult uut. Ootamatult tuleb aga välja, et lisaks Tatjanale on Aleksandrist sisse võetud ka neiu vanem õde Daša ning tekkinud armukolmnurgale lisandub peagi leitnandi hea sõber Dimitri, kes omakorda Tatjanasse kohu-

taval kombel kiindub. Ma ei teagi, kuidas seda olukorda nimetama peaks, aga tühiasi see kindlasti ei ole. Tatjana ei taha oma vanema õe südant murda. Õigemini on see tema jaoks lausa vastuvõetamatu, sest just Daša on Tanjale kogu tema elu peamiseks eeskujuks olnud, tema eest hoolitsenud ning teda armastanud. Kuidas saaks Tatjana õe usaldust reeta? Aleksander oli valmis Daša ilma pikema jututa maha jätma, kuid Tatjana sõnul kaotaks mees sellega ka noorema õe.

Kogu raamatu vältel ongi läbivaks teemaks kahe õe vaheline suhe. Daša oli kogu varasema elu Tatjanat kritiseerinud ning seitsmeaastase vanusevahe tõttu lapsikuks pidanud. Tegelikult tegi ta seda ka nüüd, kuid mida aeg edasi, seda rohkem hakkas Daša tegelikult mõistma — Tatjana ei olnud enam laps. Vahepeal tundus lausa, et just Daša oli see, kes sõda liiga sinisilmselt võttis. Vaenuaeg mõjutab absoluutselt kõiki, kuid proovile paneb ta eriti noorimaid. Sõda oli Tatjanast naise teinud. Õdede suhte panevad kõikumaa mitmed ärevad sündmused, kuid lõpuks koidab neile mõlemale, kui tähtsad nad teineteisele päriselt on.

„Armastus tähendab olla vastu armastatud“ — Aleksander Belov

Iga sõnavahetus Tatjana ja Aleksandri vahel oli midagi erilist. Need olid nagu väikesed pärlid keset sünget ja tõsimeelset lugu. Raamatut lugedes tahtsin noorte vestlusest iga sõna meelde jätta, et mõnel nukral hetkel neid meenutada ning omaette naeratada. Ma tõesti neelasin lehekülgi, mis olid pungil hoolivusest, teineteise kuulamises, mõistmises ja armastusest. Uskumatu, kuidas raamatu autor suutis isegi sedalaadi hetked, kus Tatjana ja Aleksander lihtsalt teineteise kõrval vaikides jalutasid, niivõrd eriliseks muuta. Esmapilgul olid Tanja ja Šura kaks ühel lainel inimest, kes kokku said. Kes tundsid vajadust trammis teineteise kõrval istuda, teineteisega kokku puutuda, teineteist naerma ajada. Kes vajasisid teineteist, õnne ja noorust. Aegamööda tekkis aga lämmatav vajadus teineteisega koos olla isegi siis, kui koosolemine tähendab vaid ühes ruumis vaikides pilkude vahetamist.

Aleksander oli äärmiselt abivalmis. Ta aitas

Tatjanal pere toiduvarusid täiendada ning tänu oma elukutsele sai ta Metanovitele ka vettpidavatest rindeuudistest pajatada, millest tavakodanik ei tohtinud teada. Kui aga sakslased Tolmatševosse jõudsid, valdas peret pidev hirm ainukese poja, Paša pärast. Kogu perekond kartis poisi pärast kohutavalt ning isa uksele koputas viinakurat. Nii otsustaski Tanja oma kaksikvenda Luuga lähistele otsima minna. Seal leiab Tatjana end keset pommisadu, miinivälju, haavatuid ning laipu. Paša oli aga igaveseks läinud.

Ma ei kujuta ette, mis tunne võib olla oma lähedast sõtta saata. Hüvastijätt, mis võibki jääda viimaseks ja tihti jääbki. Sõjast tulevad tagasi väga vähesed, kuid kodustel on alati mõni lootusekübe. Keegi neist ei lase lähedastest lahti enne surmateate saabumist. Peale uudise pärale jõudmist mattub aga kõik leinaloori alla. Igaüks pereliikmetest tunneb ennast väikestviisi süüdi, kuid mida oleksid nemad teha saanud? Just see ongi situatsiooni juures kõige hullem. Teadmine, et sa ei oleks saanud midagi teha, et olukorda muuta, kuid süütunne säilib sellegipoolest.

Siinkohal märgin ära, et sõjaline tegevus oli üpris detailselt ära seletatud ning ümberringi toimuvast sai kirjeldatu järgi küllaltki hea kujutluspildi maalida. Õigem oleks vist öelda kohutava kujutluspildi, sest Luugas toimuv oli kõige košmaarsem vaatepilt, mida Tatjana eales näinud oli.

Leningradi naastes läheb olukord linnas aina hullemaks. Varutakse toitu, kleebitakse aknaid kinni, Ermitaažist viiakse maale välja — inimesed valmistuvad kõige hullemaks. Õige pea saabuvad sakslased ja piiravad Leningradi peaaegu täielikult ümber. Edasi lähevad elutingimused aina karmimaks. Alustades toidunormide kehtestamisest ja raudtee sulgemisest ning lõpetades elektri, vee ja ka suupoolise puudumisega. Elu Leningradis muutub väljakannatamatuks.

Minu generatsioonil on olnud õnn sündida rahu ajal. Keegi meist ei tea, mis on sõda ning mis sellega täpselt kaasneb. Just sellised raamatud nagu „Leningrad“ aitavad noortel mõista tolle aja negatiivseid ja positiivseid külgi. Sõjaaeg

on tõesti ülimalt kohutav. Massiliselt inimesi kaotab oma lähedasi iga päev. Antud raamatus tekib olukord, kus hing leiab minoorsealt, kuid keha on liiga nõrk, et ennast väljendada. Kaotusvalu on inimeste sees vangis. Kõigele nimetatule vaatamata on mul tekkinud tahtmine just sel ajal elada. Tolleaegne armastus tundub mulle palju ehtsam ja tähenduslikum. Vähemalt mulle mõjus see raamat nii. Lisaks kujunes minus ääretu huvi Eesti ajaloo ja oma esivanemate vastu. Aina rohkem leiän ennast mõtisklemas, kuidas minu esivanemad II maailmasõja ajal elasid. Kuidas mõjutas sõda nende igapäevaelu? Mul tekkis lausa jonnakas tahtmine lugeda oma 100-aastase vanavanema eluloo kohta sarnast raamatut, kuid kahjuks pole see võimalik. Nüüd avastan ennast alatasa oma vanemate ja vanavanemate mineviku kohta pärimas. Arvan, et minevikust huvitumine on üks meie põlvkonna puudujääkidest. Tänapäeva noored lähevad nüüdisajaga niivõrd kergemeelselt kaasa, et nad unustavad uurida mineviku kohta siis, kui see veel võimalik on. 50-aastasena, kui tekib vastupandamatu tung oma juuri otsida, ei ole meil enam kellelki möödunud aja kohta pärida. Siinkohal soovitangi noortel ajaloolisi romaane lugeda ning „Leningradist“ on väga hea alustada.

Ausalt öeldes kirjutan ma antud arvustust juba teist korda. Seda sellepärast, et kui ma raamatuga esimest korda lõpule jõudsin, olin loost niivõrd lummatud, et ma ei saanud mitte üht sõna arvutisse trükitud. Siinkohal oleks vist hea iseenda naiivsust mainida, kuid ma ei välista mõtet, et tegemist on tõepoolest imetlusväärse raamatuga. Teisel korral suutsin raamatut natuke kainema pilguga lugeda, et puude tagant metsa näha.

Mulle tõesti meeldis see raamat. Ma pole kunagi varem ühtegi ajaloolist romaani lugenud, kuid pärast antud raamatu lugemist sain aru, kui erilised sedasorti raamatud on ning otsin üsna pea endale veel sarnast lugemist. Soovitan antud raamatut kõigile. Arvan, et selles on midagi igale vanuseklassile. Raamatus peab ju midagi ebatavalist olema, kui ma ei suuda jõululaupäevalgi millestki muust kui „Leningradist“ mõelda.

Jutta Loviisa Juht, 9.B klass

UUT KIRJANDUST RAAMATUKOGUS

05.05.2016

Diana Õun Saaremaa Ühisgümnaasiumi õpetajad soovivad (retseptikogus jagavad oma maitseelamusi endised ja praegused SÜG-i õpetajad) Kuressaare, 2015

Y. Pommaux jt. Meie ja meie lugu (see raamat räägib inimese kujunemise loo - lõputa romaan, mis algas 150 000 aastat tagasi ja mille kangelased oleme meie. Vaatleme sündmusi ajalises järgnevuses ja kõrvutame mitut maad. Kuidas elasime sel ajal? Mis meie pilgule avaneb? Raamat sobib kõige paremini lapse vanuses alates

7 eluaastast, aga ette lugeda ja koos lapsevanemaga uurida võib kindlasti juba palju varem) Avita, 2015

J. Valge Üleilmastumine ja globaalprobleemid (autorid analüüsivad raamatus üleilmastumise lähteid ning selle kulgu 19. sajandi algusest tänapäevani, ka Eesti vaatenurgast. Raamat on hariv ja lahe, aga ka mõtlemapanev lugemismaterjal neile, keda huvitab see, kuidas on maailm jõudnud sinna, kus see praegu on) Koolibri, 2009

M. Kõiv, A. Kriiska Maaailma ajalugu : I (käsitleb ajajärku inimkonna ajaloo algusest kuni vanaja lõpuni. Kõige enam käsitlemist on leidnud Euroopa ajalugu ja poliitiline ajalugu) Koolibri, 2015

A. Arike 52 rolli- ja matkimismängu (laps õpib , jälgides maailmas toimuvat ning proovides seda järele aimate – need mängud sobivad kasutamiseks õppetegevuses, rühma- ja klassiõhtul või sünnipäevapeol) Koolibri, 2012

K. Kutsar Mina oskan aidata. Esmaabi jutud lastele (Kuidas toimida, kui külmapoisid nina näpistavad?)

Mida teha, kui jalg tennis krampi kisub? Kuidas aidata väikest öde, kellel on tõusnud palavik?) Koolibri, 2015

R. Järv Metsavaimu heategu. Sada eesti muinasjutu metsast ja meist (folklorist Risto Järv on Eesti Rahvaluule Arhiivi enam kui 10 000 muinasjutust välja otsinud 100 metsaga seotud lugu ning need tänapäeva lugejale ümber jutustanud. Raamatus on muinasjutte metsast, metsas käivatest inimestest, seal elutsevatest loomadest ja seal kohatud üleloomulikest olenditest) Varrak, 2016

K. Kesküla Nasva ajalugu (raamat käsitleb Nasva ajalugu 1944. aastani.) Kuressaare, 2002)
Kingitus: Spordimängu Bumerang võistkonnalt:
H. Klaos Spordimäng Mina. Sina. Meie : lauamäng
(hariv sporditeemaline lauamäng tutvustab sporti kui mitmekülgset nähtust. Mängu eesmärk on küsimustele vastates või ülesandeid sooritades liikuda realt reale ja jõuda poodiumile. Kaardid on jaotatud viie teema vahel – meeskonnatöö, pildid, varia, loovtöö ja faktid. Vanusele + 12.
Mäng koosneb: mängulaud, 275 küsimuste ja ülesannetega kaarti, 5 mängunuppu, täring, liivakell, joonistuskaart, marker, reegli- ja vastusteht.

ÕPPEKIRJANDUS:

A. Särg Valmistume geograafia koolieksamiks (õppematerjal käsitleb kokkuvõtlikult kõiki gümnaasiumi õppekava geograafiaaiteemasid) Koolibri, 2015

A. Metsa Добро пожаловать! для 8 класса : õpik + tv + CD (Koolibri, 2014)
Vene keele grammatikatekstide kogumik eesti emakeelega õppijatele (Atlex, 2015)

ILUKIRJANDUS:

I. Hargla Raudrästiku aeg (kriminaalromani tegevus toimub alternatiivajaloolises muinasaja Eestis, tuhande aasta tagusel ajal...See on raudrästiku aeg) Raudhammas, 2016

LASTE – JA NOORTEKIRJANDUS:

A. Saar Kojamees Urmas (Kas käes on kondid ja luud või hoopis kühvel ja luud? Sõnamängud panevad naerma nii väiksed kui ka suured ning õpetavad nägema emakeele võimalusi) Päike ja Pilv, 2015

K. Vainola Sonja ja kass (Sonja soovib endale kassi. Ühel päeval tema unistus täitub...) Pegasus, 2015

D. Kohn Minu Lotta-elu. Pungil täis küülikuid (algkool on läbi ja ta läheb esimest korda suurde ühiskooli. Õnneks tuleb sinna ka tema parim sõbranna Cheyenne, kellega koos saab alati palju nalja...) Koolibri, 2015

Uudiskirjanduse kohta leiate infot raamatukogu andmebaasist

RIKSWEB <http://192.168.0.5/triksweb/>

Iivi Vikat, raamatukogu juhataja

Pop-up merekool „Meresöber“

Sel suvel toimub seitsmes Eesti erinevas paigas merekultuuriaasta pop-up merekool „Meresöber“, mis annab noortele võimaluse proovida omal käel erinevaid meresordivahendeid.

Suve jooksul jõuab Meresöber suurematesse Eesti linnadesse ning igasse merepiiriga maakonda, kus saavad sajad noored vahetu kogemuse merel käimisest ning tutvuda merega seotud vaba aja veetmise võimalustega.

Pop-up merekooli asukohad:

1.06–12.06 Narva, Joaorg ja Narva veehoidla
13.06–26.06 Pärnu, Pärnu Jahtklubi (kursus 13.-17. juuni kell 11.00-13.00 välja müüdüd)
04.07–17.07 Tallinn, Lennusadam
18.07–31.07 Tartu, Anne kanalil ja Saadjärve, Jääaja keskus
01.08–07.08 Haapsalu, Väike viik
08.08–21.08 Kuressaare
22.08–28.08 Lohusalu, jahisadam

Meresöber annab võimaluse veele minna kahel erineval viisil:

I Eelregistreerimisega 5-päevane merekool noortele

5-päevase koolituse raames antakse ülevaade merel käitumise põhimõtetest ning omandatakse algteadmised purjetamisest, kajakiga sõitmisest, SUP-lauaga sõitmisest ning lohesurfist.

5-päevase kursuse kava, iga päev kaks tundi:

1. päev: sissejuhatav loeng veeohutusest ja spordivahenditest
2. päev: purjetamine
3. päev: kajakiga sõitmine
4. päev: SUP-lauaga sõitmine
5. päev: lohesurf / purjetamine

Kuna osalejate arv 5-päevasel kursusel on piiratud, on vajalik eelregistreerimine. Registreerida saab Eesti Jahtklubide Liidu kodulehel.

NB! Registreerimise kinnitab osalustasu maksmine.

SÜGPress

